

Zelfs de muziek kan ons niet ontsmetten

Muziek bepaalt het leven van altvioliste *Ewa Maria Wagner*. Aflevering 6: rouwen met toonladders.

M idden in het orkest, achter de lessenaar, tussen een bes en een fis, merk ik dat mijn kracht opraakt. Vorig jaar heb ik zo veel emoties genegeerd dat de musicus in me beschadigd is geraakt. Moeizaam trek ik me op aan de toonladders, maar zodra ik tussen mijn collega's zit, slaat de twijfel toe.

Ongemerkt heb ik muziek tot een bestrijdingsmiddel gemaakt. In de stille wateren van het orkest worstel ik nu met de herhaalde lockdown die me van binnen stilligt.

Vorige week is een jongere zus van mijn vriendin aan Covid-19 overleden. Ze hield zich aan de regels, droeg een mondkapje en geloofde niet dat thuisblijven zou helpen. Met mijn stukgewassen handen heb ik een dodenmars voor haar gespeeld. Niemand mocht me horen.

Vandaag houd ik op dezelfde snaren

gedachten tegen die mij verantwoordelijk proberen te maken voor lak aan solidariteit. Ben ik nog goed bezig? Zijn wij nog goed bezig? Mogen we überhaupt in de studio zijn? Het samenspel voelt oprecht en beter dan een eenzame poging het gezonde verstand te volgen. Toch zorgt de verbinding op het podium voor verdriet.

Met mijn stukgewassen handen heb ik een dodenmars voor haar gespeeld

---

Verdriet over de nieuwe, onnodige besmettingen. Verdriet over de verdeeldheid. Zelfs de muziek kan ons niet ontsmetten. Mijn ongemak neemt toe want thuis blijven voelt zwak. In een dialoog met mijn altviool klaag ik dat het allemaal te groot

voor mij is. Wat wel of niet goed werkt weet ik niet meer. Iedereen om me heen heeft zijn eigen versie van de maatregelen.

Zou stil zitten werkelijk beter zijn dan spelen? Het voelt niet zo.

De dirigent van deze week vecht tegen onze verdoving, roept ons op met de vreugde in de muziek mee te gaan. Disharmonisch gaan we op zoek naar onze eigen essentie, iedereen voor zich.

En dan op de concertdag, zonder publiek in de zaal, krijg ik vertrouwen.

Vertrouwen dat er iemand thuis bij de radio naar ons zit te luisteren. Vertrouwen dat we vanavond kunnen troosten. Vertrouwen dat we niet in de lockdown verdrinken.

Onderdompelen in muziek helpt. Na afloop beloof ik mezelf dat ik, zodra het weer mag, de wereld omhoog trek op toonladders.

Ewa Maria Wagner is altvioliste en schrijfster.